

9th November 1965]

IV.—NON—OFFICIAL BUSINESS

(i) BILLS.

THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION
INTO RYOTWARI AMENDMENT BILL, 1965 (L. A. BILL
NO. 14 OF 1965)

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 * (L.A. Bill No. 14 of 1965) be taken into consideration.”

The motion was duly seconded.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தச் சட்டமாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தினுடைய பயன் அல்லது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதற்கு காரணமான நிலைகள் பெரும்பாலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் இந்த நிலை இருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் இந்த கஷ்டங்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பிரச்சனையை மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் முதலில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படைக் கருத்து நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே 1963-ம் ஆண்டு இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அந்த ஆய்வுக் குழுவிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். அவர்கள் இந்தச் சபைக்கு வராமல் போய் விடுவார்களோ என்று அஞ்சிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களும் வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இந்த அடிப்படைக் கருத்தை ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் என்னுடைய திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் இந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று அவர்களை பணிவாக முதலில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1948-ம் ஆண்டு இந்த ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபோது அதன் அடிப்படை நோக்கம் ரயத்துவாரி லிஸ்டம் நாட்டிலே ஏற்பட்ட வேண்டுமென்ற முக்கியமான நோக்கத்தில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன் நோக்கம் இந்த ரயத்துவாரி லிஸ்டம் இல்லாத இடங்களில் இன்டர்மீடியரீஸ், இடைத்தரகர்கள் போல் சர்க்காருக்கும், ரயத்துக்களுக்கும் இடையே சில பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த ப்ரின்சிப்பல் ஆக்ட், 1948-ம் ஆண்டுச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபோது நம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் அது இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது ஒரு அடிப்படையான கொள்கையையும் இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டு அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படைக் கொள்கையிலும் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

[திரு. செ. மாதவன்]

[9th November 1965]

காரணம் அந்த அடிப்படைக் கொள்கையில் ஜமீன் பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு சர்க்கார் யாருக்கு பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கும்போது அந்தக் குறிப்பிட்ட நிலம் ப்ரைவேட் நிலமா அல்லது பண்ணை நிலமா, அவைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொந்தமான நிலமா அல்லது ரயத்துக்களின் நிலமா என்ற இரு பிரச்சனைகள் தான் சட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டது. நான் அப்படித்தான் கருதுகிறேன். அது தவிர வேறு எந்தக் கொள்கையும் அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படவில்லை. அதை விசாரணை செய்யும்போது அதிலுள்ள ப்ரொவிஷன்களைப் பார்த்தால் செக்ஷன் 11, அதற்கு அடுத்தபடியாக செக்ஷன் 12 முதல் செக்ஷன் 15 வரையில் உள்ளதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்த 11-வது பிரிவு குடிவாரம்தார் பற்றியது. ரயத்துக்களுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று தீர்மானிப்பது. பன்னிரண்டு முதல் 15 வரையுள்ள பிரிவுகள் இது பண்ணை நிலமா, ப்ரைவட் லாண்ட் அல்லது மேல்வாரம்தாருக்கு பட்டா கொடுக்கலாமா கூடாதா என்று தீர்மானிப்பது. இதைத்தான் இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த அளவிற்கு எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை. ஆனால் இதைத் தீர்மானிக்கும் போது அந்த நிலத்தில் உரிமை யாருக்கு, யாருக்கு டைட்டில், சொந்தக்காரர் யார் என்று சொந்தத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, இது சட்டப் பிரச்சனை. இது தீர்மானிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. அதைத்தான் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“There is no provision in the Act to decide the question of the title of the land.”

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையைத்தான் நான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக உயர்நீதிமன்றங்கள் பல வழக்குகளில் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு காரணம், முன்னால் இருந்த சட்டத்தில் ரயத்துவாரி லாண்ட் அல்லது பண்ணை லாண்ட் என்பதற்குத்தான் ப்ரொவிஷன் இருக்கிறதே ஒழிய அதற்கு அப்பாற்பட்டு வரக்கூடிய ‘கேட்டிகரி’-யிலுள்ள நிலங்களைப் பற்றித் தீர்மானிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமில்லை. இந்தக் கருத்தைத்தான் நாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். வேறு ஒரு ப்ரொவிஷனில் சர்க்கார் ஒரு நிலையை உறுதி செய்திருக்கிறார்கள். இதில் நாம் திட்டவாட்டமாக ஒன்றை உணரவேண்டும். ரயத்து லாண்ட் அல்லது பண்ணை லாண்ட் என்று தீர்மானிக்க இப்போது ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அதற்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கின்ற நிலங்களைப் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு செட்டில்மென்ட் அதிகாரி களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். அதைத்தான் நாம் இப்போது தீர்மானிக்க வேண்டும். இது எப்படி வருகிறது என்றால் மேல்வாரம்தார்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலங்களில் குறிப்

9th November 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

பிட்ட காரணங்களுக்காக வைத்துக்கொள்ளுகின்ற காரணங்
களால் செக்ஷன் 12 முதல் 15 வரையுள்ள ப்ரொவிஷன்படி பட்டா
செய்து கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது
வேறு நிலச் சுவான்தார்கள் போட்டிக்கு வருகிறார்கள். 'எனக்குத்
தான் அந்த நிலம் சொந்தம்' என்று கேட்டு முன் வரலாம்.
இன்னொருவர் எனக்குத்தான் சொந்தம் என்று கேட்டு முன்
வரலாம். இப்படி வரும்போது அங்கே 'காரக்டர் ஆஃப் லான்ட்'
வரவில்லை, 'ஓனர்ஷிப்' தான் வருகிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட
நேரங்களில் செட்டில்மெண்ட் அதிகாரி என்ன செய்யவேண்டும்
என்பதற்கு இப்போதுள்ள சட்டத்தில் இடமில்லை. ஆகவே தான்
இதை மாற்றவேண்டும் என்று என்னுடைய திருத்த மசோதாவை
கொண்டு வந்திருப்பதின் அடிப்படையான நோக்கம். 1948-வது
வருஷத்திய சட்டம் 56-வது செக்ஷனில் இதற்கு இடமிருந்தது.
1958-ல் இந்த செக்ஷன் எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அதாவது ஆக்ட்
நம்பர் 34 ஆஃப் 1958-ல் இந்த பிரிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டது.
செக்ஷன் 56-ல் ஒரு வார்த்தை போட்டிருந்தார்கள். அதாவது
இரண்டு பேர்களுக்குள் டைட்டில் சம்பந்தமாக ரைவல் க்ளேம்
இருந்தால் செட்டில்மெண்ட் அதிகாரி இதைப்பற்றி பரிசீலனை
செய்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று 56-வது பிரிவில் ஓரிஜினல்
ஆக்டில் சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதை இந்த மன்றம் 1958-வது
வருடத்தில் எடுத்துவிட்டது. என்னுடைய திருத்தச் சட்டத்
தினுடைய நோக்கம் இதற்காக உரிமையை தீர்மானிக்கவேண்டும்
என்பது தான். 1958-வது ஆண்டில் ரைவல் க்ளேம் வரும்போது
செட்டில்மெண்ட் அதிகாரி தீர்மானிக்கக்கூடாது என்று அந்த
செக்ஷனை எடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த மன்றத்தில்
ஆதரவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி இந்த செக்ஷனை
எடுத்துவிட்ட நேரத்தில் அதே சட்டத்தினுள்ள 64-லி செக்ஷனைப்
பற்றி பரிசீலிக்கப்படவில்லை. இதற்காக நடந்த விவாதங்களை
எல்லாம் பார்த்தேன். செக்ஷன் 64-லி-யினுடைய எஃப்.கட்டைப்
பற்றி அங்கு பரிசீலிக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக இரண்டு
தீர்ப்புகள் நம்முடைய உயர்நீதி மன்றங்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு தீர்ப்பு 1961-ம் ஆண்டில் 1-எம்.எல்.ஜே.168-ல்
வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், இன்னொன்று மிகவும் (லேட்டஸ்ட்)
சமீபத்தில் வந்தது, அதாவது 1965--2-எம்.எல்.ஜே. 204-ல் வெளி
யிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மிகவும் அடிப்படையான கருத்துக்
கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதில், ரைவல் க்ளேம்
வரும்போது, அதை செட்டில்மெண்ட் அதிகாரி பரிசீலிக்கக்
கூடாது. இந்த சூழ்நிலையை சிவில் கோர்ட் பரிசீலிக்கவேண்டும்
என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 1961-ல் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்
பில் சொல்லியிருப்பதை நான் வாசிக்கிறேன் . . .

"But if there are rival claims to the title of the landholder himself" இது ரையத்துக்கும் அப்பீயாகும்

"there would be no power in the Settlement Officer or the Tribunal to adjudicate as to who among them would have a preferential right. This is more so in a case under section 11 where no question of any decision at all can arise.

[திரு. செ. மாதவன்] [9th November 1965]

Patta is nothing more than a mere bill for the assessment made by the Government. It is not a grant or conveyance."

ஆக இந்தக் கருத்தை மிகவும் தெளிவாகவும் வலியுறுத்தி யிருக்கிறார்கள். 1965-ல் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருப்பது . . .

"The issue of a patta in respect of lands taken over under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act under section 11 of the Act would not take away the jurisdiction of a civil court to adjudicate upon competing titles to such lands. Section 64-C of the Act has no such effect" என்று 64-ஸி-யைப் பற்றி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, இரண்டு ரயத்து களுக்குள்ளே வரக்கூடிய டைட்டில், பொஸஷன் பற்றி வரக்கூடிய பிரச்னைக்கும் லான்ட் ஹோல்டர்களிடமிருந்து வரக்கூடிய பிரச்னைக்கும் சிவில்கோர்ட் விசாரிக்க உரிமையுண்டு என்று ஹைக்கோர்ட்டு சொல்லியிருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட் சொல்லாத ஒன்று பின்னால் வந்த தீர்ப்புக்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அப்படிப்பட்ட பிரச்சனையை தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். 1948-வது ஆண்டு சட்டத்தில் பிரைவேட் லான்ட், ரயத் லான்ட் இரண்டைப் பற்றி யும் தீர்மானிப்பதற்குப் பொவிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர வரக்கூடிய கெவர்ன்மென்ட் அலெஸ்ட் வேஸ்ட், வாட்டர் ஸ்ட்ரீட் ஏரியா, ஃபாரஸ்ட் புறம்போக்கு இவைகளைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கலாமா என்று வரும்போது அதற்கு வழியில்லை என்று தெரிகிறது. 'காரக்டர் ஆஃப் லான்ட்'-டைப் பற்றி தீர்மானிக்க செட்டில்மென்ட் அதிகாரிக்கு உரிமையிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பது தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். 1948-வது ஆண்டு சட்டம் செக்ஷன் 3-ல் பொதுவாக ஒரு ப்ரின்ஸிபிள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் டைட்டில், பொஸஷன் இவைகள் சொல்லப்படாதவை எல்லாம் சர்க்காருக்கு வேஸ்டாகிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக பின்னால் பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. மேல்வாரம்தார்களுக்கு பின்னால் உரிமையிருக்கிறதா அல்லது ஜமீன்களுக்கு இதன் உரிமையிருக்கிறதா இல்லையா என்கின்ற விவரங்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நமது பரிசீலனைக் குரியதாக இருக்கிறது. இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். "நான்-அப்ளிகேஷன் ஃபார் பட்டா" என்று சொல்லப்படுகிறது. சிலர் உரிய நேரத்தில் பட்டாவுக்காக மனு போடுகிறார்கள். சர்வே லான்ட் ரெஜிஸ்டர் என்று ஒன்றி ருக்கிறது. அதை எடுத்துப் பார்த்தால் அதில் கடைசியில் இன்னின்ன நிலங்களுக்கு பட்டா கொடுக்கவில்லை என்று போட்டிருப்பார்கள். என்ன காரணத்திற்காக என்று பார்ப்பதற்குமே, 'நான்-அப்ளிகேஷன் ஃபார் பட்டா' என்ற காரணத்திற்காக, அதாவது ரயத்தோ அல்லது மேல்வாரம்தாரோ பட்டாவுக்காக மனுப்போடவில்லை என்ற காரணத்தின் பேரில் சர்க்கார் அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதின் காரணமாக

9th November 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

கெவான்மெண்ட் அஸெஸ்ட் வேஸ்டாகிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். மனுப்போடாமல் போய் விடுவதற்கு சில காரணங்களும் உண்டு. அதாவது குறிப்பாக எங்களுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பலர் மலையாளில் வாழ்கிறார்கள், பலர் இலங்கையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அதாவது 1948-வது ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்தாற்போல் நோட்டிபிக்கேஷன் செய்யும் நேரத்தில் மனுச் செய்து கொள்ள முடிவதில்லை. இவ்விதம் 'நான்-அப்ளிகேஷன் ஃபார் பட்டா' என்று வந்துவிடுகிறது. அதோடு லிமிட்டேஷன் பிரியட்டுக்குள் அப்ளிகேஷன் போடவேண்டும். அவ்விதம் போடவில்லை என்றாலும் தள்ளப்பட்டு விடுகிறது. 'அப்ளிகேஷன் பார்ட் பை லிமிட்டேஷன்' என்ற காரணத்தினால் தள்ளப்படுகிறது. டைரக்டர் ஆஃப் செட்டில்மெண்டுக்கு இதற்காக பவரும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் பட்டா செய்யப்படாத நிலங்கள் சர்க்காருக்கு சொந்தமாகிவிடுகிறது. இது மிகத் தவறான காரியம் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் முக்கியமான காரணம் . . .

“Correlation of paimazh numbers to survey numbers.”

குறிப்பாக, எங்களுடைய பிராந்தியங்கள் ஜமீன் பிராந்தியங்கள், தேவஸ்தான கிராமங்கள், ஜமீன் கிராமங்கள், ஹோல் எஸ்டேட் என்றெல்லாம் வருகிறது. இவைகள் எல்லாம் சரியானபடி சர்வே செய்யப்படவில்லை. முதலாவதாக 1932-ல் சர்வே நடந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. அதன் பின் தேவஸ்தான் கிராமங்கள், ஜமீன் கிராமங்கள் இவற்றில் எல்லாம் 1958-ல் முதலில் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது சர்வே செய்யப்படுவதற்கு முன்னாலே பைமாஷ் நம்பராக இருக்கிறது. பைமாஷ் நம்பர் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரா வரிசை பட்டா, வரா பத்து பட்டா தான் தேவஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். குடி என்று போட்டிருக்கிறார்கள், பைமாஷ் நம்பர் போட்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தின் பெயர் போடப்பட்டிருக்கிறது. 1956-லே சர்வே செய்தார்கள். சர்வே செய்யும்போது எங்களைக் கேட்டு செய்யவில்லை. ஜமீன்தாரிடமிருந்து அக்கவுண்ட்ஸை வாங்கி சர்வே செய்தார்கள். சர்வே டிபார்ட்மெண்ட்டில் சர்வே செய்து, அப்படிச் செய்கிற போது அவர்களே காரலேட் செய்கிறார்கள். இந்த பைமாஷ் நம்பருக்கு இந்த நம்பர் என்று எஸ்.எல்.ஆர். ரெக்கார்டு செய்து விடுகிறார்கள். இது எங்களுக்குத் தெரியாமல் செய்யப்படும் நிகழ்ச்சி. இதில் ஏற்படக்கூடிய தவறு தான், காரலேஷன் தவறு தான், எனக்கு பைமாஷ் நம்பர் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த பைமாஷ் நம்பருக்கு உள்ள சர்வே நம்பர் சர்க்கார் நிலமென்று சர்வே டிபார்ட்மெண்ட்டில் எழுதி விடுகிறார்கள். தவறு எப்படி. ஏற்படுகிறது என்பது ஒரு பெரிய ஆராய்ச்சி. தவறு ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிலத்தில் இருப்பதற்கு ஜமீந்தார் வரா வரிசை பட்டா, வரா பத்து பட்டா

[திரு. செ. மாதவன்] [9th November 1965]

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

கொடுத்திருக்கிறார். சர்வே செய்யும்போது அந்த நிலம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்படுகிறது. இது தவறு. சர்க்கார் இலாகாவினால் ஏற்படக்கூடிய தவறு. இப்படி விவசாயிகள் உரிமையைப் பறிப்பது தவறு என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படித் தவறு வந்தால் என்ன செய்வது? இந்தச் சட்டத்திலே அதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அண்மையிலே நம் உயர் நீதி மன்றத்திலே மூன்று தீர்ப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐ.எல்.ஆர். 1964 (மதராஸ்) 740; ஐ.எல்.ஆர். 1964 (1) (மதராஸ்) ஜூன் பார்ட், 992; ஐ.எல்.ஆர். 1964 (1) (மதராஸ்) 994—இப்படி மூன்று தீர்ப்புகளிலும் இந்தப் பிரச்சனை பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முன்னாலே நான் சொன்ன தீர்ப்புகளையும் ஒப்பிட்டு இந்தத் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படவில்லை—ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் தீர்ப்புகளில் சொல்லப்பட்டது வேறு. இந்தத் தீர்ப்புகள் வேறுபட்ட காரணங்களுக்காகச் சொல்லப்பட்டது. இந்த மூன்று தீர்ப்புகள் தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் அடிப்படை. இந்தத் தீர்ப்புகள் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த தீமையை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. முன்னாலே அரசாங்கத்திலே ஒரு உத்திரவு போட்டார்கள். 1948 வது சட்டத்தின் கீழே 'Outside the purview of the Act' சட்டத்திற்குப் புறம் டூன வழிகளில் பட்டா கொடுக்க கலெக்டருக்கு உரிமை கொடுக்கிறோம் என்று உத்திரவு போட்டார்கள். இதைத் தான் சர்க்கார் தரப்பில் வாதிடப்போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அந்த உத்திரவை யோட்டி மனுக்கள் போடப்பட்டன. சில இடங்களில் மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. சில இடங்களில் மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. இந்த ஜி.ஓ.-வுக்குப் பின்னால் தான் இந்த மூன்று தீர்ப்புகள் வந்தன. மூன்று தீர்ப்புகளும் நடைமுறையில் எம். எல். ஜே.-யில் வரவேண்டும்—வரவில்லை. ஏ. ஐ. ஆர்.-ல் வரவேண்டும்—வரவில்லை. ஆனால் சர்க்கார் இலாகாகையில் அந்தத் தீர்ப்பிலே ஒரு காப்பி கிடைத்து விட்டது. உடனே, காப்பி கிடைத்தவுடன், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு காப்பியை டைப் செய்து அனுப்பி விட்டார்கள். ஐட்ஜ்மென்ட் காப்பியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பின்னால் கலெக்டர் என்ன உத்திரவு போடுகிறார்கள்? என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமாக வழக்குகள் இருக்கின்றன. 'Your claim is rejected' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காரணம் ஏதும் சொல்லவில்லை. பரிசீலித்ததாகச் சொல்லவில்லை. யாருக்குச் சொந்தமான நிலம் என்று ஆராயப்பட்டதா என்றும் சொல்லவில்லை. 'Your claim is rejected' என்று எழுதி அனுப்பி விடுகிறார்கள். என்ன காரணம் என்று கலெக்டரை அனுகிக் கேட்டால் இந்தத் தீர்ப்பைக் காண்பிக்கிறார்கள். 'இந்தத் தீர்ப்பை போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ அனுப்பியிருக்கிறது. இதன்படி சிவில் கோர்ட்டுக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கிடையாது; ஆகையால் எங்கள் இஷ்டப்படி முடிவு செய்வோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள்,

9th November 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

இதைத் தடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று இங்கே நான் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படை 64-லி செக்ஷன் ஆகும். 56-வது பிரிவுக்கும் 64-லி பிரிவுக்கும் ஓரளவு ஒற்றுமை இருக்கிறது. 56-வது பிரிவை சர்க்கார் எடுத்து விட்டது. 64-லி பிரிவிலே விளக்கமாகச் சொல்லாத காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட தீர்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரிவை எப்படி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது இந்த மன்றம் என்று டிபேட்லைப் படித்துப் பார்த்தேன். இந்தப் பிரிவு விவாதம் இல்லாமலேயே நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. காரணம் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அப்போது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தவர் கொண்டு வந்திருக்கிறார். 64-லி பிரிவு 'Put and carried' என்று இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்று படித்துப் பார்த்தேன். நோட்டீஸிபி கேஷனையும் படித்துப் பார்த்தேன். ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஏன் கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸில் சொல்லப்பட்டிருப்பது "New Section 64-C.—The scheme of the new Act is that finality should be reached quickly on every issue which has to be decided for the purpose of the Act." என்பதாகும். இதைத் தான் நான் விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன? அதில் தான் கருத்து வேறுபாடு. "On every issue which has to be decided for the purpose of the Act and that no decision under the Act should be open to challenge by a suit". இதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அன்றைக்குச் சொல்லப் பட்ட காரணம் இருக்கிறதே, இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ, எதைப் பெற வேண்டுமென்று மன்றம் கருதியதோ அதற்கு சிவில் கோர்ட் ஐவிரிஸ்டிக்ஷன் கிடையாது. விளக்கம் தரப்படவேண்டும்—ஆனால் தரப்படவில்லை. அப்படி விளக்கம் தராத காரணத்தினால் இப்படிப் பட்ட குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று உதாரணமாகச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் பட்டா கொடுக்க செட்டில்மெண்ட் ப்ரொஸீடிங்ஸில் எஃப் எஸ்.ஓ. வருகிறார். வந்த பிறகு பட்டா கொடுத்திருக்கிறோம் என்று ரஃப் பட்டா போடுகிறார் Schedule of land கொடுக்கிறார்கள் It is not admissible in evidence in a Court of Law. பேப்பர் மாதிரி கொடுக்கிறார்கள். எனக்கு உள்ள பழைய சர்வே நம்பர் அல்லது பைமாஷ் நம்பர், புதிதாக செட்டில்மெண்டில் கொடுக்கப்பட்ட நம்பர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு பழைய நம்பரே தெரியாது. காரணம் என்ன என்றால் பட்டா நம்பர் தான் தெரியும். ஒவ்வொரு பட்டாவுக்கும் என்ன சர்வே நம்பர் என்று தெரியாது. 1922-ம் ஆண்டு சர்வேக்குப் பின்னால் இந்த பைமாஷ் நம்பருக்கு இந்த சர்வே நம்பர் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்—எனக்குத் தெரியாது. செட்டில்மெண்ட் அதிகாரிக்குத் தெரியும். 1922-ம் ஆண்டு சர்வேக்குப் பிறகு 1958-ம் ஆண்டு சர்வே நம்பர் போட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்] [9th November 1965]

எந்த சர்வே நம்பருக்கு எந்த சர்வே நம்பர் என்று தெரியாது. எந்த சர்வே நம்பர்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியாது. அது தெரியவேண்டுமென்றால் கணக்குப்பிள்ளை தயவு வேண்டும். அவருக்கும் நேரடியாகத் தெரியாது—ஸ்பாட்டுக்குப் போக வேண்டும். ஸ்பாட்டுக்குப் போய் எஃப் அண்ட் பி வைத்துப் பார்த்தால் தான் தெரியும். ஸ்பாட்டுக்குப் போய் சர்வே நம்பரை லொக் கேட் செய்து புதிதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் தான் தெரியும். இவ்வளவும் விவசாயிக்குத் தெரியுமா என்று உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது 1958-லே ஏற்பட்ட தவறு. அதற்குப் பின்னாலும் என் கையில் சில நிலங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடையது தான் என்று இருக்கிறேன். எஃப் அண்ட் பி-யை வைத்துப் பார்க்கும்போது தவறு தெரிகிறது. இதற்குப் பரிகாரம் செய்வதற்குத் தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம். இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று வேறு பரிகாரம் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். ஐந்து விதமான உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. தென்னந்தோப்பு இருக்கின்றது. 100 வயதுள்ள தென்னந்தோப்பு. 100 ஆண்டுகளாக விவசாயியிடம் இருப்பதற்கு ரெக்கார்டு இருக்கிறது. அருமையான நன்செய் நிலம். 100 ஆண்டுகளாக விவசாயியிடம் இருப்பதற்கு ரெக்கார்டு இருக்கிறது—பத்திரம் இருக்கிறது. காரலேஷனில் தவறு ஏற்பட்டு விட்டது. பெரிய ஃபாரஸ்ட் இருக்கிறது. முந்திரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஃபாரஸ்ட் பக்கத்தில் பட்டா லாண்ட் இருக்கிறது. இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. காட்டிற்குப் பக்கத்தில் பட்டா லாண்ட் இருப்பதால் காட்டோடு இணைத்து எழுதி விடுகிறார்கள். தனியாக பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்களே என்றால் காரலேஷன் சரியில்லை என்று தள்ளி விடுகிறார்கள். சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ஃபாரஸ்ட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் ஃபாரஸ்ட் என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். முந்திரி காடு போடுகிறோம். முந்திரி பாரெஸ்டில் போடப்படுகிறது. இதை எப்படி நிரூபிக்கிறது. கோர்ட்டில் தான் நிரூபிக்க முடியும். இதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமில்லை.

இன்னொன்று, ஒரு சில இடங்களில் நஞ்சை நிலம், புஞ்சை நிலம். அதில் கட்டடம் இப்படி இருக்கும். ஆனால், சர்க்காருக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி முடியும்? தனிப்பட்ட நபர்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். செட்டில்மெண்டு அதிகாரி 'கவான்மெண்டு அலெஸ்டு வேஸ்டு' என்று எஸ். எல். ஆர். காப்பியில் போட்டிஷுவனேயே சர்க்காருக்குச் சொந்தம் ஆகிவிடுமா? சர்க்காருக்குச் சொந்தம் ஆகிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் கருதவில்லை. அப்படிப்பட்ட நோக்கமும் பழைய சட்டத்தில் இல்லை. அதே மாதிரி தான், வெளி நாடுகளுக்கு புரஷன் சென்று விடுகிறான். இங்குள்ள பெண்மணிகள் அந்த நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். பட்டாவுக்கு மனுப் போட மறந்திருக்கிறார்கள்.

9th November 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

கலாம். நிகார்டு, ரிஜிஸ்டர்கள், பத்திரங்கள் 10, 15 வருஷங்களாக இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன செய்வது? சட்டத்தில் இதற்கு இடமில்லை. கலெக்டருக்கு மனு போட்டால் 'Your application is rejected' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். செட்டில்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கு மனுப் போட்டால் "Your application is barred" ரெமிடி இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். சிவில் கோர்ட்டுக்கு மனுப் போட்டால் இப்பொழுது சொன்ன மூன்று தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. "Civil Court has no jurisdiction. The Act is ambiguous" என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் சில சமயங்களில் வேறு தகராறு ஏற்படுகிறது. 'டெக்னிகல் மிஸ்டேக்ஸ்'. லாண்டுலார்டுக்கு பிரைவேட் லாண்டுக்கு பட்டா கொடுப்பதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுப்போட்டால் அதற்குள் நிலத்தை விற்றுவிடுகிறார். பண்ணை லாண்டு அல்லது பிரைவேட் லாண்டை விற்பதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. 'ரையடி லாண்டை' தான் விற்கக் கூடாது. ஏற்கெனவே மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். செட்டில்மெண்டு அதிகாரியிடம் மறுபடியும் மனுப் போட்டுப் ப்ராஸிக்யூட் பண்ணுவதற்கு ரைட் கிடையாது. அவர்கள் மனுப் போட்டது தெரியாது. 'நான்-அப்ளிகேஷன், கவர்ன்மெண்டு அலெஸ்டு வேஸ்டு' என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் இப்படியும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது வந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு டிபார்ட்மெண்டு ஒரு 'அப்ஜெக்ஷன்' சொல்லுகிறார்கள். "These questions are settled already and if we allow them to reopen these questions there will be confusion" என்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். புறம்போக்கு என்று முடிவு கட்டியாகிவிட்டது, மறுபடியும் புறம்போக்கு இல்லை என்று சொன்னால், குழப்பம் ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். குழப்பம் ஏற்படாது என்று சொல்லவில்லை. புறம்போக்கு தனிப்பட்டவர்கள் அனுபவத்தில் இல்லாவிட்டால் அதைப்பற்றி பிரச்சனை இல்லை. அவர்களுடைய அனுபவத்தில் இருந்து, விவசாயம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தால், குழப்பம் எப்படி ஏற்பட முடியும்? சில இடங்களில் குழப்பம் ஏற்படலாம். கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் கடற்கரை ஓரத்தில் தென்னந்தோப்பு, பனந்தோப்பு இவைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, தென்னந்தோப்புக்காக இன்னொருவருக்கு சர்க்கார் அலைன்மெண்டு பண்ணிக் கொடுத்திருப்பார்கள். அந்த இடங்களில் குழப்பம் வரலாம். நஞ்சை நிலம், புஞ்சை நிலம், விடு என்று இருக்கக்கூடிய இடத்தில் குழப்பம் வருவதற்கே வாய்ப்பு இல்லை.

இன்னொரு காரணம் சொல்லலாம். இந்த அதிகாரத்தை கலெக்டர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது சிவில் கோர்ட்டிற்குக் கொடுப்பானேன் என்பது டிபார்ட்மென்டின் ஸஜ்ஜெஷன். சிவில் கோர்ட்டிற்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கொடுப்பதற்குப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[9th November 1965]

பதிலாக, கலெக்டர்களுக்கு உரிமை கொடுத்து அவர்கள் மனுக்களை பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம் என்று உத்தரவு போடலாம். அது ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை, ஒத்துக்கொள்கிறேன். ரெவின்யூ இலாகாவற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு மனுப் போட்டால் என்ன கதியாகும் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும், இரண்டு 'ரைவல் கிளாமண்ட்ஸ்' இருக்கும்பொழுது, சர்க்காருக்கும், குடிக்குக்கும் வருகிற சண்டையைப் பொறுத்த வரைக்கும் சிவில் கோர்ட்டிற்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கொடுக்காமல் கலெக்டருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இராது என்று நினைக்கிறேன். ஏதாவது ரெமிடி கொடுக்க வேண்டும் விவசாயிகளுக்கு. இது சம்பந்தமாக உயர் நீதிமன்றத்தில் சம்பந்தத்தில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 'அன்ரிபோர்ட்டட் கேஸ்'. நம்முடைய உயர் நீதி மன்றம் பழைய சட்டத்திலுள்ள 'ஆக்ட் 26 ஆப் 1943'-ல் உள்ள தவறை மறைமுகமாக சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 'ஆக்ட் 26 ஆப் 1953'-யை வாதிக்கும்பொழுது, இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதிலே வேறு மாதிரி மெஷினரி. "The machinery for issuing pattas is different from Act XXVI of 1948" அதை இன்றைக்கு உணர்ந்து அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் தீர்ப்பிலே நீதிபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் :

'Before closing, however, I think it right to point out that in the new Act 26 of 1963, a different machinery is provided in respect of applications for patta. In that Act, against the decision of the Settlement Officer, an appeal is provided to the tribunal (District Judge) and a further appeal to a Bench of this Court sitting as a special Tribunal even on questions of fact. The Abolition Act XXVI of 1948 only provides for a revision petition to the Director of Settlements against the decision of the Settlement Officer and a further revision to the Board of Revenue. There is of course the remedy of writ under Article 226 of the Constitution but its scope is limited. The Legislature may well consider the desirability of amending Act XXVI of 1948 (that is my amendment) to bring it into conformity with Act XXVI of 1963 on this point.'

ஆக, நம்முடைய உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் இதை மறைமுகமாக நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு நினைவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை, அந்தக் கருத்தை நமது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டாலும், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையிலே ஏராளமான விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து, இதைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, தனிப்பட்ட விவசாயிகள் அனுபவத்தில் இருக்கிறது அல்லது அவர்களுக்கு டைடில் உண்டு, உரிமை உண்டு, சொந்தம் உண்டு என்று நிரூபிக்கக்கூடிய தஸ்தாவேஜுகள், பழைய லாண்ட்லார்டு

9th November 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

கொடுத்திருக்கக்கூடிய பட்டா முதலியவை இருந்தால் அவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அவர்களுக்கு மீண்டும் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்கு ஏதாவது வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் வாசகம் சரியில்லை என்று சொன்னாலும், சட்டசபையின் பாரம்பரியம்படி இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, சட்ட இலாகாவுக்கு என்னுடைய சட்டத்தை அனுப்பி, மறு பரிசீலனை செய்யும்படி சர்க்கார் கேட்க வேண்டும். ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கைக்கு ஏற்றபடி அதைத் திருத்தி அமைத்து மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தையும், சட்டத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தி, அமர்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved.

"That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 14 of 1965) be taken into consideration."

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தில் இரண்டு அம்சங்கள் முக்கியமானவை. ஒன்று, யாராவது இரண்டு பேர்கள் தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று வாதாடினால், அந்த உரிமையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. 'ரைவல் பார்டீஸ்', 'ரைவல் க்ளைமெண்ட்ஸ்', ஒரு நிலத்தைக் குறித்து தன்னுடையது என்று வாதாடினால், அந்த விஷயத்தை முடிவு செய்வதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது.

இரண்டாவது, நிலத்தை தரம் வாரியாக பிரித்து, மாடுவாரி, ட்ரை, அல்லது புறம்போக்கு, அஸெஸ்டு வேஸ்டு என்று இந்த விதமாக கிளாசிபிகேஷன் செய்தால், அப்படி கிளாசிபிகேஷன் செய்து நிர்ணயம் செய்வதற்குக் கூட சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. இந்த இரண்டும் தான் அவர்களுடைய திருத்தம்.

முதல் திருத்தத்தை ஒட்டிய அளவுக்கு இன்றைக்கு ஏற்கனவே சிவில் கோர்ட்டுக்கு உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்குச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இன்று இருக்கிற தீர்ப்புகள்படி, நாம் சட்டத்தை வருத்திருக்கிறபடி நம்முடைய சட்டத்திற்கு கோர்ட்டு 'இண்டர் ப்ரேடேஷன்' கொடுத்திருக்கிறபடி, 'ரைவல் க்ளைமெண்ட்ஸ்', அதாவது இந்த நிலம் என்னுடையது அல்லது மற்றொருவருடையது என்ற ஒரு சர்ச்சை ஏற்படுமானால், அந்த சர்ச்சையை தீர்ப்பதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற தீர்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இன்றைக்கு இல்லாத காரணத்தினால், இப்பொழுது புதியதாக 'அமென்டு மென்டு' செய்யவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை.

10-30
a.m.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [9th November 1965]

இரண்டாவது விஷயம், கிளாஸிபிகேஷன் சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்பது. அதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், நிலத்தினுடைய தரம், நிலத்தினுடைய கிளாஸிபிகேஷன் என்ன, அது மானுவாரியா, ட்ரையா, புறம்போக்கா, அஸெஸ்டு வெஸ்டா என்பதையெல்லாம் நீண்ட காலமாக செட்டில்மென்டு அதிகாரிகள் தான் நிர்ணயம் செய்து, அவர்களுடைய அதிகாரம் தான் 'பைனல்' என்ற நிலைமை நம்முடைய நாட்டில், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இதை இப்பொழுது சிவில் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதை நிர்ணயம் செய்யும் சக்தி கூட இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். நீண்டகால அனுபவத்தின் பேரில் பழைய தீர்ப்புகள், அவர்களுடைய பழைய 'டிஸிஷன்கள்' இவற்றையெல்லாம் ஒட்டி, போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ முடிவு செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதையெல்லாம் மானுவாரியா, ட்ரையா, அஸெஸ்டு வெஸ்டா என்று தீர்ப்பு சொல்லும் சக்தி கோர்ட்டுக்குக் கிடையாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதனால்தான் இதை சிவில் கோர்ட்டுக்குக் கொடுப்பது அவ்வளவு உசிதம் இல்லை என்று சர்க்கார் நினைக்கிறது.

இன்னும் செக்ஷன் 64 (ஸி) பற்றி கனம் உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அதையும் தீர்ப்புச் சொல்லுவதற்கு கோர்ட்டுகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களுடைய வாதத்திலே ஹைகோர்ட்டிலே தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு நிலத்தைப் பற்றி

I will read that particular portion. I am not able to explain it in Tamil. In respect of suits against the Government challenging the orders passed by the final Settlement enquiry authorities without resorting to statutory remedies open under the Act and which are in essence for the issue of patta under the plea of title and injunction, it has been held by the High Court that the Civil Courts have no jurisdiction. The point here is that where under the final Settlement enquiry the authorities have given a decision, that is final and it cannot be questioned in any Civil Court. That is the decision of the High Court and that must be upheld. If we do not have a finality of judgment in these matters, there will be innumerable civil suits and there will be confusion. One line of action will be taken in accordance with the Estates Abolition Act under which people will be taking remedy from the Settlement authority right up to the Board of Revenue and that will be set aside by a suit or even before it goes to the Board of Revenue, somebody may file a suit by way of civil remedy. There will be confusion of authority and it will not be desirable in such cases.

அடுத்தாற்போல், சில சந்தர்ப்பங்களிலே, அவ்வப்பொழுது தகுந்த காலத்தில் அல்லது உரிய காலத்தில் பட்டாவிற்கு மனுப் போடமுடியாத காரணத்தினால், 'எங்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க

9th November 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

வில்லை' என்று சிலர் சொல்லக் கூடும்; அவர்கள் மலையாளத்தில் இருந்தார்கள், வெளிநாட்டில் இருந்தார்கள், பெண்கள்தான் இருந்தார்கள், ஆகவே, தங்களுக்குப் பட்டா கிடைக்காமல் போய் விட்டது என்று சொல்லக் கூடும். அதற்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தகுந்த காலத்தில், உரிய காலத்தில் மனுப் போடவில்லை என்றால், இன்றைக்கு மனுப்போட்டு, அதை 'Outside the scope of the Act' என்கிற முறையிலே தீர்மானம் செய்யவேண்டும், தகுதி உள்ளவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். காலா காலத்தில் மனுப் போடாமல், லிமிடேஷன் முடிந்து விட்டால்கூட, அன்றைக்கு தங்களுக்கு ருசுக்கள், ப்ரூஃப்ஸ் கொடுக்கமுடிய வில்லை, காலா காலத்தில் மனுக்கள் போடமுடியவில்லை என்று சொன்னால், பிற்பாடு அதற்கு வேண்டிய ப்ரூஃப்ஸ் கொடுத்தால், போர்டு ஆப் ரெவின்யூ, 'Outside the scope of the Act' என்று அவற்றிற்கும் பட்டாக்கள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பட்டாக்களும் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்களுக்குத் தெரியும். இன்னும் ஒன்று. இந்தச் சட்டம் இயற்றி 17 வருஷ காலம் ஆகிவிட்டது. புதிதாக இப்பொழுது சிவில் கோர்ட்டு இதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சட்டத்தை மாற்றினால், ஏராளமான விடிகேஷன் வந்துவிடும். பழைய தீர்ப்புகள் எல்லா வற்றையும், போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ கிளாஸிபிகேஷன் சம்பந்தமாகச் செய்த தீர்ப்புகள் இன்னும் ஃபைனலைஸ் ஆன தீர்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் சிவில் கோர்ட்டால் போட்டு, மறுபடியும் குளருவதற்கு வாய்ப்பாக ஏற்பட்டுவிடும். நாம் வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு வரும்போது, அந்த, அந்த சமயங்களில் ஏற்றற்போல காரியங்களைச் செய்தோம். கனம் மாதவன் சொன்ன கருத்தையும் போட்டு இருக்கிறோம். இந்த ஒரு சட்டம் 18, 20 வருஷங்களாக இருந்து வந்திருக்கிறது; அதன் பேரில் பல காரியங்கள் நடந்து விட்டன. செட்டில்மெண்ட் ஆகிவிட்டது. இந்த நிலையில் புதிதாக சிவில் கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் அதிகாரம் கொடுத்து, சிவில் கோர்ட்டுக்கும் அதிகாரம் கொடுத்தால், அது பிரயோஜனம் இல்லை. ஃபைனலைஸ் ஆகிவிட்ட கேசுகளில் இன்றுமுதல் சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் என்ற நிலையை உண்டாக்கினால், இந்த அபரலிஷன் ஆக்டு இருக்கிறதே அது அப்படியே மறுபடியும் குளறுபடியாகி, (குறுக்கீடு) ரெவின்யூ அமைச்சர் சொல்வதுபோல, இது சம்பந்தமாக மற்றவர்கள் விற்று வாங்கி பல ட்ரான்ஸாக்ஷன்கள் ஏற்பட்டிருக்கும், அவர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முடியவில்லை; வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த கேஸ்களில் அவர்களால் ரூஜூக்கள் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் அல்லது காலா காலத்தில் மனுக்கள் போடமுடியாமல் போய்விட்டதா, அவற்றை பெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அவைகளை outside the scope of the

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [9th November 1965]

பட்டா கொடுக்கும்படி செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, கனம் மாதவன் அவர்களை இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெறும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'க்ளாஸிபிகேஷன் ஆப் லாண்ட்ஸ்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. Because the landholder has not applied for patta, it has been entered as assessed waste.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I referred to two things. Firstly, if there is any dispute in respect of classification, it is only a Revenue subject. If there is a dispute arising out of non-submission of proofs or non-preferment of claims at the proper time as a result of which some lands in respect of which patta should be given are assessed as poramboke or assessed waste or some kind of land, they can be brought as matters which are outside the scope of the Act. There is a remedy for those people to apply to the Revenue authorities to treat them as outside the scope of the Act and then seek relief.

SRI S. MADHAVAN : I myself referred to those cases falling outside the scope of the Act. After the decision referred to by the Hon. Minister, which has been reported in I.L.R. 1964, the Collector used to send a reply stating "Your claim is rejected". No reason is given for that. The Collectors are not exercising their jurisdiction under the Government Order. That is one point.

There is another point. Suppose there are two rival claimants claiming patta—That issue has also been decided. Even Writ petitions have been filed. It has been held that such questions can be opened in a Civil Court. Only if the claim is between a ryot and the Government, the Court has no jurisdiction. Why should there be this partiality? The Hon. Minister has argued that the decision of the settlement authority is final and there is no question of re-opening it. If that is so, it must be applicable to the landholders also. If the Government can allow two landholders who are rival claimants for patta to take the matter to a Civil Court, why should not they allow the same right as against the Government? The Government should note the difference. The Government Order that such matters can be treated as matters outside the purview of the Act is not enforced properly in the districts. I request the Hon. Minister to take necessary action in the matter.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no partiality. Actually, the one is a dispute between two persons. The other is a dispute regarding the classification of the land. In respect of these matters. The Board of Revenue is the final authority. In respect of dispute between persons—A claiming some land, B claiming it and C claiming it—the Government is not the final authority. That is the position.

9th November 1965]

MR. DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member withdrawing the Bill?

SRI S. MADHAVAN: No, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 14 of 1965) be taken into consideration.”

The motion was put and lost.

(2) THE HINDU MARRIAGE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965.

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move for leave to introduce the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1965.

The motion was duly seconded.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1965.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRI S. MADHAVAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
AMENDMENT BILL, 1965.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move for leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965.

The motion was duly seconded.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Leases and Rent Control) Amendment Bill, 1965.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(ii) RESOLUTIONS.

(4) CONSTITUTION OF A COMMITTEE FOR PUBLICATION OF THE
HISTORY OF TAMILNAD.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள், மொழி நூல் வல்லுநர்கள். புதைபொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைத்து, பழந்தமிழ்